

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır:

[<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/peygamberlerin-gonderilmesi>]

[Muhtelif](#) [Diđer Peygamberler](#)
[Peygamberlik Vazifesi ve Diđer Peygamberler](#)
[Nur](#) [Risale-i Nur Mütalaası](#)

[Risale-i](#)

Soru

Peygamberlerin Gönderilmesi

İnsanlara peygamber gönderilmesi hayır mıdır, Şer midir?

Cevap

"(Ey Resûlüm!) (Biz) seni ancak âlemlere bir rahmet olarak gönderdik."(Enbiya,107)

Yukarda geçen ayete göre peygamberlerin gelmesi rahmettir, büyük bir nimettir. Peygamberler vasıtasıyla insanlar cehaletten, azgınlıktan, sapkınlıktan, cehennemden kurtulur. Peygamberler Allah'ın insanlara ulaŐtırmak istediği bilgileri ulaŐtırır. Allah'ın razı olduğu ve razı olmadığı Őeyleri insanlara bildirirler. Allah'ı bize tanıttırırılar. Eğer peygamberler olmasa idi Allah'ın isim ve sıfatlarını, sevdiği sevmediği Őeyleri, nasıl kulluk edileceği bilinmezdi.

Bütün bu güzel ve iyi taraflarına rağmen bir kısım insanlar onları dinlemeyerek cehenneme giderler. Fakat bütün hayır ve iyilik çağrılarına kulak tıkayıp illa Şerri tercih eden ve cehenneme gitmek isteyen kendileri olur. HaŐa peygamberlerden dolayı bunlar cehenneme gitti. O zaman bu iyi olmadı belki Şer oldu denilmez. O zaman niçin imtihan oluyoruz, imtihan olmasa idi cehenneme gidilmezdi. Kuran gelmese idi, nefis ve Őeytan olmasa idi, Allah bizi yaratmasa idi gibi bir çok yanlış kıyaslamalar yapılabilir.

Bu noktada Bediüzzaman hazretlerinin Őöyle bir izahı var:

"Eğer sual etseniz ki: Bi'set-i enbiya(peygamberlerin gönderilmesi) ile beraber şeytanların vücudundan ekser insanlar kâfir oluyor, küfre gidiyor, zarar görüyor. "El-hükmü lil-ekser"(hüküm çoğunluğa aittir) kaidesine, ekser ondan şer görse, o vakit halk-ı şer(şerri yaratmak) şerdir, hattâ bi'set-i enbiya(peygamberlerin gönderilmesi) dahi rahmet değil denilebilir?

Elcevab: Kemmiyetin(sayı çokluğunun), keyfiyete(kaliteye) nisbeten ehemmiyeti yok. Asıl ekseriyet, keyfiyete bakar. Meselâ: Yüz hurma çekirdeği bulursa, toprak altına konup su verilmezse ve muamele-i kimyeviye görmezse ve bir mücadele-i hayatiyeye mazhar olmazsa, yüz para kıymetinde yüz çekirdek olur. Fakat su verildiği ve mücadele-i hayatiyeye maruz kaldığı vakit, sû'-i mizacından(kötü mizacından) sekseni bozulsa, yirmisi meyvedar yirmi hurma ağacı olsa, diyebilir misin ki "Suyu vermek şer oldu, ekserisini bozdu"? Elbette diyemezsin. Çünkü o yirmi, yirmi bin hükmüne geçti. Sekseni kaybeden, yirmi bini kazanan, zarar etmez; şer olmaz. Hem meselâ: Tavus kuşunun yüz yumurtası bulursa, yumurta itibariyle beşyüz kuruş eder. Fakat o yüz yumurta üstünde tavus oturtulsa, sekseni bozulsa; yirmisi, yirmi tavus kuşu olsa, denilebilir mi ki: "Çok zarar oldu, bu muamele şer oldu, bu kuluçkaya kapanmak çirkin oldu, şer oldu"? Hâyır öyle değil, belki hayırdır. Çünkü o tavus milleti ve o yumurta taifesi, dört yüz kuruş fiyatında bulunan seksen yumurtayı kaybedip, seksen lira kıymetinde yirmi tavus kuşu kazandı.

İşte nev'-i beşer(insanlık nevi) bi'set-i enbiya(peygamberlerin gönderilmesi) ile, sırr-ı teklif ile, mücadele ile, şeytanlarla muharebe ile kazandıkları yüzbinlerle enbiya ve milyonlarla evliya ve milyarlarla asfiya gibi âlem-i insaniyetin güneşleri, ayları ve yıldızları mukabilinde; kemmiyetçe kesretli(sayı itibariyle çok), keyfiyetçe (kalite itibariyle) ehemmiyetsiz hayvanat-ı muzır(zararlı hayvanlar) nev'inden olan küffarı(kafirleri) ve münafıkları kaybetti." (12. Mektub)